

отнайнапрѣдъ не са съгласявалъ, държѣлъ дълго въ Римъ Българскійтъ посланикъ Петра, който былъ роднина Борисовъ, и най-послѣ, противъ желаніето на Бориса, проводилъ му двама новы кандидаты (4) да си избере отъ тѣхъ епископъ. Позаповѣдъ Борисова, Петръ, като са върнѣлъ отъ Римъ, тозчасъ трѣгнѣлъ за Цариградъ за да присѣтствува на събора, който былъ свиканъ (869) за да са рѣшиѣтъ спорныѣ дѣла на църквата и гдѣто, близо до императорыѣ Василия и Константина, патріарситѣ, прѣдставителитѣ имъ и сенатѣтъ, сѣдѣли отъ една стѣрна посланицитѣ на Лудовика, императорѣтъ на франкыѣ, отъ друга. «знаменитыѣ болѣре (5) на Михаила, възвишеннійтъ и свѣтлѣйшійтъ повѣлитель на Българія.»

Съборѣтъ са свършилъ, опредѣленіята са подписали (870, чевр. 28-ий). Тутакси императоръ Василій повиква Игнатія и прѣдставителитѣ на другыѣ патріарси, да чуѣтъ писмото на Българскыя царь и на посланика му Петра, който, между другото, былъ предложилъ и този въпросъ на събора: «Ный отъ св. Римска църква искахмы, пріехмы и до сега имамы священники; но рѣшете съ тѣзи прѣдставители на патріарситѣ, до коя църква ный разумно трѣба да надѣжимъ, до Римската ли или до Цариградската?» Римляныѣ протестувать противъ самыя този въпросъ. Прѣдставителитѣ на вѣсточныѣ патріарси нытатъ: «Когато вый занехте страната, която сега владѣете, на кого тя бѣше подчинена и каквы священники въ нея имаше?» Петръ: «ній я добыхмы съ оружіе отъ Грыцѣтъ и намѣрихмы въ нея грыцкы священники.» — «Ще са каже, страната ви была и трѣба да е подчинена на Цариградската митропо—

(4) Силвестра и Анконскійтъ епископъ Леопарда.

(5) Въ Грыцкыя текстъ стои *ἀρχοῦτες* — начелници, а въ Латинскійтъ *Indices* — указатели, водители.